

**PREZYDENT
MIASTA RZESZOWA**

FN.I-31100-1-1/W/08

Rzeszów, dnia 10 grudnia 2008 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 8 z 2005 roku, poz. 60 z późniejszymi zmianami) stwierdzam, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 10 lipca 2008 r. (data wpływu 19 wrzesień 2008 r.) złożonego przez , sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej wliczania powierzchni antresoli do powierzchni użytkowej budynku w świetle przepisów art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 1a ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 121 z 2006 roku, poz. 844 z późn. zm.) – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa stanowi, że stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

z o.o. z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. v dniu 19 września 2008 r. złożyła wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej wliczania powierzchni antresoli do powierzchni użytkowej budynku w świetle przepisów art. 4 ust. 1 pkt 2, art. 2 ust. 1 pkt 2, w związku z art. 1a ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (omyłkowo wskazano 1998 r.)

Wniosek ten spełnia wymogi przewidziane w rozdziale 1a ustawy Ordynacja podatkowa.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe.

W budynku stanowiącym własność Spółki z siedzibą w Rzeszowie planowana jest przebudowa, w wyniku której na poziomie parteru

wybudowana zostanie antresola. Zgodnie z opracowanym projektem antresola z jednej strony będzie otwarta, a jej powierzchnia będzie mniejsza od powierzchni parteru. Powierzchnia parteru wynosi 8 000 m², a antresoli wyniesie 4 000 m².

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy w świetle przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych powierzchnia antresoli powinna zostać wliczona do powierzchni użytkowej budynku.

Zdaniem wnioskodawcy:

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust.1 pkt 2 i art. 1a ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych powierzchnia antresoli nie stanowi powierzchni użytkowej w rozumieniu tej ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania dla budynków i ich części stanowi powierzchnia użytkowa. Powierzchnia użytkowa została zdefiniowana w art. 1a ust. 1 pkt 5 tej ustawy jako powierzchnia mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szypów dźwigowych, za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe. Z definicji tej wynika, iż ustawodawca nie wymienia antresoli obok piwnic, garaży podziemnych, suteren i poddaszy jako kondygnacji a tym samym nie uznaje antresoli za odrębną kondygnację.

Pojęcie antresoli zostało zdefiniowane na gruncie prawa budowlanego. Zgodnie z § 3 pkt 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami) przez antresolę należy rozumieć górną część kondygnacji lub pomieszczenia znajdującą się nad przedzielającym je stropem pośrednim, o powierzchni mniejszej od powierzchni tej kondygnacji lub pomieszczenia, niezamkniętą przegrodami budowlanymi od strony wnętrza, z którego jest wydzielona.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust.1 pkt 2 i art. 1a ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych powierzchnia antresoli nie stanowi powierzchni użytkowej w rozumieniu tej ustawy.

Na tle przedstawionego zdarzenia stanu przyszłego stwierdza się, że w pełnym zakresie stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe.

Gdy w wyniku przebudowy budynku wybudowana zostanie antresola na poziomie parteru, odpowiadająca wymogom § 3 pkt 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowani, nie można traktować jej jako odrębnej kondygnacji, której powierzchnia podlegałaby opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Na podstawie art. 14c § 1 ustawy Ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia prawnego, ponieważ stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35 – 016 Rzeszów po uprzednim wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a

DYREKTOR
Wydziału Finansowego
URZĘDU MIASTA RZESZOWA

Janina Dyjak

PREZYDENT
MIASTA RZESZOWA

Tadeusz Ferenc